

[Socialministeren]

dan som det står, og sådan som det stod ved førstebehandling.

Det andet er et afsnit i Socialdemokratiets betækningsbidrag, hvor man henviser til den aftale, der er indgået – det står på side 4 i betænkningen – mellem Kommunernes Landsforening og Sammenslutningen af Sociale Udvalg. De har så at sige – det udtryk har de selv brugt – indgået kompromis med hinanden om, at man burde skrive i styrelsesvedtægten, at det kan bestemmes, »at afgørelseskompetencen inden for det sociale og sundhedsmæssige område henlægges til et eller flere af de stående udvalg«.

Det er det, de kommunale organisationer er endt med at indstille, og det var i og for sig det, man foretog en afstemning om i går på SASU's årsmøde på den måde, at man ville rette en henvendelse til mig om, at lovforslaget ikke skulle gennemføres.

Jeg vil gerne, for at der ikke skal være misforståelser, sige, at det, vi vedtager, sandelig er strammere end det, der er refereret til her.

Når Socialdemokratiet siger, at med den begrundelse kan man gå ind for lovforslaget, bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, at der ikke er nogen frihed for kommunerne til at bestemme, om der skal nedsættes et udvalg. Det skal der ifølge de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg overværede debatten i SASU i går, og jeg må nok sige, at jeg ikke er helt sikker på, at alle debattørerne havde helt fat i, hvad det er, der nu bliver vedtaget her i Folketinget.

Det er altså en betydelig strammere formulering end den, de kommunale organisationer havde fundet frem til. Det er det bl.a. på baggrund af den diskussion, vi havde ved førstebehandling, og påpegningen af de problemer, der ville opstå rent retssikkerhedsmæssigt, hvis nogle kommuner har et sådant særligt udvalg og andre kommuner ikke har det. Det er jeg enig med kritikerne i ville være en uheldig tilstand.

I SF's betækningsbidrag siger man, at vi ikke fra ministeriets side har svaret på spørgsmålene om, hvad der efter de gældende regler ville forhindre en fælles forvaltning. Jeg skal ikke her gentage det, men jeg må forstå det sådan, at SF ikke føler sig tilfredsstillet ved de svar, vi har givet på henholdsvis spørgsmål 6 og spørgsmål 14. Men det forstår jeg er det, man gerne vil grave videre i under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling.

Så vil jeg sige om retssikkerhedsspørgsmålet og om de ting, som hr. Agerschou rejste for lidt siden, at der ikke med dette forslag er foretaget nogen indskrænkning i ankemuligheden, og for så vidt angår de sager, der blev nævnt her, vil der stadig væk være en ankemulighed. Det er klart, at kommunerne kan sige noget generelt om ordninger, men man kan ikke begrænse den enkelte persons retssikkerhed ved disse generelle socialpolitiske og socialøkonomiske afgørelser.

SF's bidrag taler også om SSP-samarbejdet og frygten for, hvad denne lov kan føre til på det område. Jeg vil gerne – også af hensyn til den debat, der har været i de seneste dage i pressen – gøre opmærksom på, at der intet er sket i forholdet mellem socialforvaltninger eller kommunale forvaltninger og politiet. Der er ingen ændringer her. Der henvises til noget om, hvad justitsministeren måtte ønske i fremtiden, men med denne lov foretages der ikke nogen ændringer. Det vil jeg gerne slå fast.

Til slut vil jeg sige om det fortsatte arbejde, at vi selvfølgelig skal have den tid, vi skal have til det. Men jeg vil også anbefale denne lovs kritikere uden for huset at sætte sig ind i, hvad der faktisk nu ligger på Folketingets bord, og hvad det er, vi foreslår gennemført.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, det var dejligt at høre socialministeren sige, at med denne lov sker der ikke nogen ændring i forhold til SSP-samarbejdet. Det kommer til efteråret, som det er bebudet, som en særskilt beslutning lagt op til Folketinget.

Et af argumenterne, da vi fik nr. L 188 på bordet, var det tværsektorielle samarbejde. På det møde, vi havde mellem Retsudvalget og Socialudvalget, pegede man særligt på, at SSP-arbejdet var en af de ting, der skulle løses, når man nu lavede nr. L 188 og ophævede socialudvalgenes særlige kompetence. Det var glædeligt at høre det.

Den anden ting, jeg savner, og som jeg mener vi må få undersøgt inden tredjebehandling af forslaget, er at få afklaret selvstændigheden hos miniudvalgene, eller hvad man nu skal kalde dem, personsagsudvalg. Hvad vil det sige, at de har en selvstændig kompetence? Kan kommunalbestyrelsen beslutte: Nu anbringer vi ikke flere børn i denne kommune? Kan kommunal-